

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10

PÅ HJEMVEG

Nr 12 oktober 2009 4. årgang

*Det aldri var noen som Jesus på jord,
så medynksfull, kjærlig og mild!

Det finnes ei noen som Jesus så stor,
især for de får som for vill.*

*Han ofret sitt liv og betalte med blod
det skyldbrev som tyget meg ned,
mot Djævelen kjempet og seirende stod.

For meg skapte Frelseren fred
da korsdøden villig han led.*

Må Himmelens
Gud velsigne
dette bladet slik
at noen ved disse
linjer kom inn på
hjemvegen og fikk
nåde til å vandre
der.

*Velkommen
som leser!*

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag.

Alle som oppgir navn og adresse
vil få bladet tilsendt gratis.

Gaver til bladet sendes kassereren (se nedenfor).
Landsstyret i ELM er ansvarlig for bladet.

Formann: Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 20 47

Nestformann: Arthur Salte, Saltevn. 185, 4340 Bryne, Tlf.: 51 42 88 01

Styremedlem: Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 38 10 00 61

Styremedlem: Håvar Fjære, Åsrumbn. 447, 3220 Sandefjord, Tlf.: 33 11 08 31

Styremedlem Olaf André Klavenæs, Raveien 245 C, 3220 Sandefjord, Tlf: 92 286 453

1. varamann Ragnvald Lende, Torland, 4365 Nærø, Tlf.: 33 11 38 33

Melding ang. abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen ELM, Postboks 51, 3246 Sandefjord.

Tlf.: 33 11 08 31 / 901 95 618 / hafja@online.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.

- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.

- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.

- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.

- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korstestet, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde.
Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Bjørg Løvås, Vragesv. 85, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100526 / 90973599. bjorglov@gmail.com.
ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100061 / 41304882.
jonesp@broadpark.no
Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.
Konto for gaver øremerket
Barnehjemmet Celsos minne: 1503.11.21849

Sekretær:

Håvar Fjære, Åsrumbn. 447, 3220 Sandefjord.
Tlf: 3310831 / 90195618. hafja@online.no

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

Andakt av Axel B. Svensson	4
Sang av Kirsten D. Hansen	5
Årsmelding for ELM av Landsstyret.....	6
Årsmelding for arbeidet i Peru av Jon Espeland	8
Glimt fra innvielsen av barnehjemmet i Arequipa av Anne Margrethe Malerød	10
Dåp og dåpsopplæring av Håvar Fjære	12
Program for bibelhelg i Vestfold	13
Sangforfatteren Anders Nilsson av Ragnvald Lende	14
Sang gjennom tidene av Inger Lise Mangelrød	17
Høysangen av Olaf Klavenæs	18
Ved korsets fot	20

Møteuker og noen enkeltmøter

21.10 - 25.10	Møteuke i Kvelde, Vestfold. Taler: Tom Eftevand.
25.10	Møte i Askim, Østfold. Taler: Olaf Klavenæs.
27.10 - 01.11	Møteuke på Flekkerøy, Vest-Agder. Taler: Arthur Salte.
06.11 - 08.11	Bibelhelg i Vestfold. Strandly og Kvelde (se s.13).
13.11 - 15.11	Havlysenteret, Trondheim. Taler: Håvar Fjære.
15.11	Møte på Rena Misjonshus, Hedmark.

Andakt

av Axel B. Svensson

Og de blir rettferdigjort uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus. Rom 3: 24.

Vi skulle vilja ha vår omvendelse, vår syndserkjennelse, vår anger, vår tro og kjærleik som grunn for vår tro og håp. Men det står ingen stad i Skriften at vi skal tro på oss og hva som finnes i oss. I Skriften står det, at fra vårt hjarta kjem - ikkje tro, håp og kjærleik, men onde tanker, mord, ekteskapsbrot, utukt, tyveri, falsk vitnesbyrd og hat (Matt. 15: 19). Om mennesker med slik eit hjarta seier Skriften vidare, at *dei står rettferdige utan at ha fortjent det, av hans nåde, for at Kristus Jesus har frikjøpt dei.*

På mange stader står det at Jesus har frelst ugudelege syndarar, fråfalne, at han har gjort og gjer den ugudelege rettferdig. Men det står ingen stad at han har døydt for dei truande, dei omvendte og rettferdige. Skal du venta med å byrja tru til du blir truande, så skal du - om det lykkast for deg - oppdag, at då har du ingenting å tro.

Slå opp din Bibel og sjå at hjå profeten Daniel står, at ved eit bestemt tidspunkt i tida (Kristi død) skulle det gjerast slutt på overtredelser, forsegle synder, dekke over misgjerningane, og føre fram ein evig rettferdighet (Dan. 9: 24). Tenk om du så for ein gongs skyld gløymde din tro og heilt einfoldig tenkte: "Dette her gjelder visst

meg. Min synd er overskyldt, min misgjerning er forsona, og eg har ein evig rettferdighet." Ja, tenk om det just no vart slik for deg, at du vart fullkommen fornøyd med det Jesus gjorde, så du ikkje lenger sa og tenkte: "Eg trur ikkje", men sa: "Han har gjort meg salig". Så hadde du fått erfara kva sann tru er; ikkje din gierning, men ein Guds gave, som kjem på den måten, at vi gjennom det revna forhenget får sjå inn i det aller heilagste. Vi får sjå at *det er ferdig og gjort, vad vi gøra har bort.*

Då kan det bli slik at ein ikkje kan la vera å tru. Så at om nokon kom og sa: "Du er ingen kristen, du er ugudelig". Så måtte vi svara: Ja visst er eg ugudelig, men eg er *rettferdigjort uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus.* "Korleis vågar du å tru slikt?" Kjære, eg kan ikkje la vere; det står i Bibelen - Gud har sagt det. "Ja, men du er ikkje verdig." Nei, det er sant, men Lammet som er slakta er verdig. Og så har den nye sangen byrja i eit syndarhjarta her, for å gjennom evigheters evigheter fortsette innfor Guds og Lammets truna. Også heiter det om deg: "Han gjekk heim rettferdigjort."

Dette stykket er teke frå det svenske heftet *Alt av nåde.*

Min Frelser, du som legedommen eier

Min Frelser, du som legedommen eier
for hvert et sår jeg fikk på kampens dag,
kan jeg ei komme til deg med min seier,
så kan jeg komme med mitt nederlag.

Og kan jeg ei med lovsang i mitt hjerte
med takkesalmer deg i møte gå,
så kan jeg komme med min nød og smerte,
og med en ydmyk bønn for tronen stå.

Kan jeg ei se deg åpent inn i øyet
og glede meg i all din kjærlighet,
så kan jeg dog mitt hode for deg bøye
og slå mitt blikk i anger for deg ned.

Kan jeg ei med den sterke troens hele
og fulle glede ile til din favn,
Så kan jeg stille for din trone knele
Og under tårer kalle på ditt navn.

Sangen er skrevet av Kirsten D. Aa. Hansen i 1877, da var hun 27 år gammel. Hun døde som 52-åring. Hun var sangforfatter, språklærer og oversetter i Christiania og deltok samtidig aktivt i vekkelsesbevegelsen rundt Lars Oftedal i Ryfylke.

Hun var psykisk syk de siste leveårene. Tungsinn og grublerier gjorde tilværelsen nesten uutholdelig. Vennene hennes var fortvilet. En dag bestemte de seg for å be Gud gripe inn og gjøre henne frisk eller la henne slippe å lide. Noen dager senere fikk hun hjemlov.

Men sangene hennes, som tydelig vitner om det prøvede sinns avhengighet til ordet om Jesus, lever videre. Se f.eks: Hvor deilig det er å møte og Vi stemmer i en frydesang.

Toårsmelding for Evangelisk Luthersk Misjonslag 2007 og 2008

Jeg vi stride, gjerne lide for min salighet. Jeg vil ile til den hvile Herren har beredt. Hindrer man, og er jeg svak, på Guds ord jeg iler glad, fremad haster, alt bortkaster for klenodiet.

Misjonslagets eksistensberettigelse kan forklares ut fra dette verset av Hiller skrevet i 1767.

Menneskelig sett kan det se ut som et spille av ressurser å drive en slik liten misjonsorganisasjon, og noen vil si det ligger uedle motiver bakom. For oss har det derimot med livet i Gud å gjøre.

Det har på den ene siden med den åndelige mat vi sjøl spiser på våre møter, og der ved den mat vi ønsker å servere til andre som Gud sender i vår vei. Måtte Gud gi oss nåde til å bevare budskapet om evig frelse i Jesu blod alene. Det er så lett at sjelene blir bundet av et menneskesentrert budskap på dette felt. Og mennesket ønsker av naturen å legge litt av sitt eget til, - bare litt, så det ikke synes for mye, - men samtidig så mye at det har krav på litt ros og beundring. Slik er vår syndlige natur.

På den andre siden ser vi hvordan vår tid flytter på grensesteinene som fedrene

har satt opp. Disse grensesteinene skulle, særlig der terrenget var uoversiktlig, vise hvor veien til det gode gikk hen. De skulle hjelpe den som ikke var klar over syndens veldige makt til ikke å "leke" med synden.

Vi ønsker av hele vårt hjerte at Misjonslaget skal ivareta disse to anliggender. Det er ingen selvfølge. Selvbedraget, og det å vike av, ligger oss alle i kjød og blod. Vi må tilgje Gud om at det i flokkene våre må få være noen som har nådegave til å se dette og som vil stride, og lide for denne sak. For det gjelder egentlig vår salighet.

På årsmøtet i Bygland august 2007 ble Svein Mangelrød, Kvelde, og Arthur Salte, Bryne, valgt inn. På konstituerende styremøte i etterkant ble Mangelrød formann og Salte nestformann. De øvrige i styret som ikke var på valg var Jon Espeland, Flekkerøy, Håvar Fjære, Østre Hedrum og Ragnvald Lende, Nærø. Olav Malerød har vært første varamann. Jon Espeland har hatt ansvaret for arbeidet i Peru, mens Håvar Fjære har tatt seg av administrasjonen av arbeidet i Norge.

Årsmøtet gjorde gjenvallg på Kristian Fjære, Østre Hedrum, til valgnemnda. Der sitter for øvrig Olaf André Klavenæs, Sandefjord, og Birger Mangelrød, Kvelde. Etter turnusordningen som er nedfelt i lovene, ble Klavenæs formann foran dette årsmøtet. Det var gjenvallg på revisorene;

Solveig Ellingsen og Aslaug Thorsen, begge Kodal.

Den felles møtevirksomheten har disse to årene bestått i sommerbibelskoler på IMI-stolen, Oppdal, og Bygland vgs. i Setesdal. I tillegg har det begge år vært arrangert bibelhelg på Norsjø i Telemark. Høsten 2007 var det også bibelhelg på Kvinatun. Vestfold krets har i tillegg arrangert nyttårs-samling og flere leirer om sommeren. Vi er glade for at mange ser behov for disse arrangement. Særlig sommerbibelskolene er dager hvor vi har kjent hvordan Ordet har gjennomslagskraft på tanke og sinn og hjerte. Det å gå i en atmosfære hvor evighetsstunge emner stadig blir belyst, fører til at det som før var viktig, ikke lenger er så viktig, mens det som opprinnelig ikke var på det personlige sakskart snart blir hovedsaken. Mennesket får med Gud å gjøre. Og vi vil gjerne ivareta den praksis at alle aldre hører hjemme her og at vi sammen kan spise den samme åndelige føde. Ånden utdeler til hver især.

Den lokale møtevirksomheten har dreid seg om møter i Hedmark, Akershus, Vestfold, Telemark, Aust-Agder, Vest-Agder, Rogaland, Møre og Romsdal og Sør-Trøndelag. Noen steder som sporadisk møtevirksomhet, andre plasser med regelmessige møter mange ganger i måneden.

Penger til arbeidet har kommet etter som vi har trengt dem. Gud velsigne enhver glad giver. Misjonslaget savner sterkt

forkynnere som kan reise over lengre tid. Vi har mange frivillige som tar ut på enkeltmøter og møtehelger, men skulle gjerne hatt noen som kunne stå i sammenhengende virksomhet. Skal vi nå ut til nye plasser, og skal foreningene få det forkynnerbesøk de ser er tjenlig, så er vi avhengige av noen forkynnere som kan disponeres på heltid. Dette er et bønneemne!

Tore Mangelrød reiser fast for ELM i 2 måneder per år, og Olaf Klavenæs tar flere bibelhelger / møteuker. I tillegg har Sven Berglund, Torgeir Bygstad, Tom Eftevand, Jon Espeland, Lars Fredrik Ellingsen, Øyvind Klavenæs, Einar Kristoffersen, Svein Mangelrød, Hans Erik Nissen, Arthur Salte, Magnor Sandvær og Kjell Sønstebo vært engasjert i sammenhengende møtevirksomhet. I tillegg til disse vil vi også takke alle de som tar ut på enkeltmøter året igjennom, og alle de som gjør tjeneste ved "bordene", som det heter med Skriftens terminologi.

Gunvor Lie har utført kassererarbeidet siden ELM's oppstart. Elisabeth Mangelrød er til stor hjelp ved oppsett av programmene våre. Jon Mangelrød / Jakob

Trydal har tatt seg av møteopptak / kopiering og utsendelse av disse. Olav Fjære har ansvaret for hjemmesida vår. Vi er svært glade for at alt dette blir utført som dugnadsarbeid og derved blir ikke misjonspengene belastet.

ELMs landsstyre

Jeg vi stride, gjerne lide for min salighet.

Toårsmelding for misjonsarbeidet i Peru 2007/08 og 2008/09

Årene 07/08 og 08/09 ble i det hele og store preget av at daglig leder og president i den nasjonale kirken INEL-Peru, Celso Valdiglesias, uventet gikk bort 29. juli 2007, bare 64 år gammel. Celso Valdiglesias var en dyktig leder og hadde ansvaret både for økonomi, administrasjon og radio- og menighetsarbeidet. Hans bortgang satte oss i en vanskelig situasjon med store utfordringer til de øvrige nasjonale medarbeiderne i Peru. I en overgangsfase ble ansvaret fordelt mellom evangelistene Eusebio Alvis og Miguel Curse. Vi lyser fred over Celso Valdiglesias' minne.

Arbeidet i Peru er organisert i en nasjonal peruansk avdeling av ELM (lokalkontor) som heter Unión Misionera. Denne er regis-

trert i det peruanse stiftelsesregisteret, og har et eget styre. Etter reorganisering i 2008 består det nå av Jon Espeland (president), evangelist Ubaldo Marca (visepresident), Håvar Fjære (styremedlem) og evangelist Miguel Curse (stedlig representant & daglig leder). Det betyr at Miguel Curse nå er den øverste daglige leder for vårt misjonsarbeid i Peru.

Alle nasjonale ansatte som lønnes av ELM er tilsatt i Unión Misionera og stilles til disposisjon for menighetene i INEL-Perú etter behov. For tiden har ELM 11 personer på lønningslista. Disse er Victoria Gonzales (kontorsekretær/assistent), Miguel Fuentes (regnskapsfører/kontorfullmektig), Miguel Curse (evangelist/daglig leder), Raúl Paucara og Victor Valeriano (radioteknikere), Damián Heredia (evangelist), Ubaldo Marca (evangelist), Hugo Castellanos (evangelist), Teresa og Adolfo Barrantes (bestyrerpar CASA CELSO) og Jacki Curse (assistent CASA CELSO).

Evangelist Eusebio Alvis sa opp sin stilling våren 2009, og opprettholdt lønn ut juni 2009. Eusebio Alvis har lagt ned et stort arbeid gjennom mange år som forkynner og evangelist, og hatt mange under sin talerstol på møter og gjennom radio-forkynnelse på spansk og indianerspråket quechua. Han har av familiære grunner et ønske om å flytte nærmere hovedstaden

Lima, og er innstilt på å kunne virke for Guds rike der han bosetter seg om Herren legger det slik til rette. Vi vil takke evangelist Eusebio Alvis for de mange år i trofast tjeneste for evangeliets sak i Peru.

Barnehjemmet CASA CELSO ble formelt innviet 11. april 2009. Det har vært en relativt lang prosess å få barnehjemmet ferdig innredet, samt å få alle offentlige godkjenninger på plass.

De første barna kom våren 2009, og sommeren 2009 åpnet vi også et dagsenter for 6 barn fra nærmiljøet som har utarbeidende mødre. Som det går fram av oversikten ovenfor er det 3 fulltids ansatte på CASA CELSO. I tillegg jobber Anne Margrethe

Malerød som ettåring utsendt av ELM for kalenderåret 2009. Hun er vår forlengede arm inn i dette viktige arbeidet hvor vi ønsker å vinne de små barna og deres familier for Jesus, samt være et diakonalt redskap inn i nærmiljøet og blant den fattige del av befolkningen i Peru. Landsstyret vil spesielt takke Anne Margrethe Malerød for hennes innsats i Peru, og samtidig få nevne at Håkon Malerød og Per Olav Mangelrød også har bidratt med dugnadsarbeid i løpet av våren 2009. En varm takk også til disse to.

For tiden drives arbeidet ut fra fire hovedmenigheter i storbyen Arequipa. Det er *Alto Selva Alegre*, *Sentrum*, *Miguel Grau* og *Horacio Ceballos Games*. Under disse er

det også en del prekeplasser som evangelistene regelmessig besøker med forkynnelse av Guds ord. Kirken i *Horacio Ceballos Games* er siste tiskudd på bygningsfronten, og ble innviet 12. april i år. Denne kirken ligger vegg i vegg med barnehjemmet CASA CELSO.

Møte: fra åpningen av barnehjemmet og kirken.

Det er vår bønn at misjonsarbeidet i Peru må få være til sjelers frelse, og at vi må få gå Herrens ærend mellom folket der ute. Så er det vår bønn og vårt ønske at vi i fremtiden fortsatt kunne få være med å sende av våre midler og aller helst egne misjonærer til denne arbeidsgren i Guds rike. Takk til alle dere som er med og støtter misjonsarbeidet i Peru i bønn og offer!

Han sa til dem: Høsten er stor, men arbeiderne få. Be derfor høstens herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst!
Luk 10:2

Jon Espeland, Misjonskontakt ELM

*Og den som tar imot ett slike
lite barn for mitt navns skyld,
tar imot meg. Matt. 18:5*

Glimt fra åpningen av barnehjemmet i Arequipa

av Anne Margrethe Malerød

I Arequipa, byen sør i Peru der ELM har sitt arbeid, er det et barnehjem, kalt Celsos hjem. Det offisielle navnet på spansk, er noe lengre; "Albergue Casa Hogar hermano Celso Valdilecias". Barnehjemmet ligger i en bydel ved navn Horacio Zevallos Games, en halvtimes kjøring fra Arequipa by.

Denne nye grenen i vårt arbeid ble bygget ved hjelp av mange personer, men mest av alt ved Guds mektige hånd. Vi tror at Gud har ledet våre tanker og handlinger frem til denne dagen, og at det var i Hans plan at vi skulle få være med å bygge et hjem til noen få barn som ikke har det så godt. Bibelverset over er det som står sammen med logoen barnehjemmet har fått, og vi tror og lever etter at det virkelig er slik. På den måten blir det en glede å få stå i et arbeid som ikke alltid er like enkelt. Å barnehjemmet er det nå 2 barn, Alex på 5 og Manuel på 1,5. Tanken har fra begynnelsen vært å ta inn yngre barn, i alderen 0-3 år. Mynghetene har hele tiden fortalt oss at det er vanskelig å "få tak i" barn på denne alderen, noe vi har erfart er sant. Vi hadde en periode 3 gutter, alle over 3 år. Det som skjer, er at andre barnehjem i byen har spesialisert seg på yngre barn og babyer. Fordi de ligger nærmere sentrum, og dermed

Offisiell åpning av barnehjemmet Casa Celso.

slike ting som for eksempel sykehus enn det vi gjør, sendes ofte de yngste dit. De eldre barna derimot, er det svært få som tar imot. De ender ofte opp som kasteballer i systemet, boende lengre tid på politistasjoner og så videre. Dette er noe av grunnen til at vi har akseptert å ta inn noe eldre barn, selv om vi fortsatt ser det best med yngre. Den første gutten kom til barnehjemmet 1. juni i år. Til da hadde vi kjøpt inn det nødvendige, alt fra stoler til tannkrem og tannbørster. Vi hadde også klart masse klær, blant annet donert av flere hjemme i Norge, og senger og kjøkkeninnredning stod ferdig etter iherdig norsk innsats. Takk til alle disse bidragene!

Lørdag 11. april i år var en stor merkedag, da barnehjemmet offisielt ble åpnet. En stor flokk norske misjonsvenner hadde fått til å komme nedover til dagen, og med de lokale utgjorde vi til sammen noe over 200 på festdagen. Vegg i vegg med barnehjemmet har vi også bygd opp en kirke, og på søndagen skulle det være offisiell åpning av denne. På grunn av dette, og det store norske oppbudet, var det bestemt seminar fredag-søndag. Det vil i Peru si 4 lange møter hver dag, med middagspause midt på dagen, og ellers korte eller ingen pauser

mellan møtene. Lørdag – som fredag, begynte derfor med et par møter. Etter dette, forflyttet alle sammen seg til hagen på barnehjemmet, hvor innvielsen skulle finne sted. Hit kom også noen flere, eksempelvis ordføreren i distriktet, og lederen i Rotary Arequipa. Rotary er en organisasjon som har gitt en del penger til interiør på barnehjemmet.

Innvielsen ble trygt ledet av Adolfo Barrantes, administrerende leder på barnehjemmet. Stunden ble fint preget med andakt, sangene "Blott en dag" og "Sallige visshed" (selvsagt på spansk), og flere bibelvers delt av forskjellige personer. Blant disse Miguel Curse og Svein Mangelrød som er ledere i ELM- eller presidenter, som de kalles i Peru. Miguel fortalte barnehjemmets historie, fra de første tankene og visjonene omkring dette, til ferdig barnehjem. Han takket de mange som har vært med i prosessen, mange som virkelig har lagt ned mye arbeid og penger for at idéene skulle bli realisert. Men det viktigste var takken til vår evige Far! Ikke bare Miguel, men også de fleste andre som sa noe, hadde dette fokuset. Vi mennesker kan planlegge, ønske og bygge så mye vi bare vil, men *Dersom Herren ikke bygger huset, arbeider bygningsmennene forgives*, Sal. 127:1. Så

da vi fikk avduke plaketten som var laget til denne dagen, kunne vi stole på at vi fikk gjøre det i Jesu navn. Etter avdukingen og derved offisiell åpning av barnehjemmet, fulgte tilberedt mat, og mye kaker av norske oppskrifter. Alle fikk da anledning til å prate med hverandre, noe som også bidrar til mer fellesskap og samhørighet mellom kristne brødre og søstre fra forskjellige steder og land.

Barnehjemmet stod et par måneder klart og ferdig innredet, uten at det kom noen barn. Mens Jackeline Curse (kalt Jacky) passet på barnehjemmet, reiste jeg (undertegnede) med Adolfo og Teresa Barrantes, til flere steder i byen for å "oppspore" barn. Dette fordi det finnes barn som trenger nye hjem, og fordi vi fortsatt for de aller fleste er ukjente. Vi hadde også en tur 12 timer fra byen, til et sted der det er store problemer med alkohol, og det er mange barn som lider. Som eksempel kan jeg nevne en liten landsby der i distriktet, som for 3-4 år siden hadde 100 % alkoholisme. Da er det mange nødlidende! Situasjonen har heldigvis forbedret seg der, takket være misjonering av et amerikansk ektepar. Misjon nytter!!! I distriket vi besøkte var det også en liten landsby som hadde fått høre evangeliet for første gang (!) en uke før vårt besøk. Verden har mange slike plasser, og trenger oss! Barnehjemmet har enda ikke fått noen barn fra dette stedet, men vi holder kontakten med myndighetene der, og mulighetene er enda åpne. Etter besøket der, fikk jeg enda mer enn før, åpnede øyne for hva arbeidet med barnehjemmet kommer til å bety. Tenk for et barn, å komme fra eksempelvis alkoholiserte og voldelige foreldre, til et hjem der de får kjærlighet og alt det materielle de trenger, og viktigst av alt; de får lære om sin Frelser, Jesus. Det er stort! Husk på barnehjemmet i bønn, be først og fremst om at barna der må få lære å frykte og elske sin Gud.

Dåp og dåpsopplæring

av Håvar Fjære

Bibelen kaller dåpen *en god samvittighets-pakt med Gud*. 1. Pet. 3:21. forbildet var paktstegnet. 1. Mos. 17:7-17. Og innholdet i omskjærelsens pakt var: *Jeg vil være din Gud og Gud for din ætt etter deg* (vers 7). Paktshandlingen var et synlig og konkret vitnesbyrd om at Gud holder det løfte han har gitt til Abraham og hans ætt. At ætta hans ville svikte var Gud klar over, men da skulle de vite at Gud svikter ikke.

Og forbildet gir oss forståelse av virkeligheten slik den egentlig er. Dåpen er den synlige, konkrete paktshandling som Gud foretar med hver enkelt av oss, ved inngangen til Guds rike, til et vitnesbyrd om at du og jeg virkelig hører med til dem som har retten til hele Jesu Kristi frelse. Vi var med i paktslutningen på Golgata hvor vårt frihetsbrev ble skrevet med Kristi blod. Kol. 1:20 og Ef.2:11.

Dåpen får dermed også en organisk plass i frelseshusholdningen. Som Jesus Kristus i

nattverden på en konkret måte vil gjøre det levende og sikkert for oss at han har gitt seg selv for oss *til forlatelse for syndene*, slik vil han i dåpen forsikre oss om at han ikke angrer dette frelsens kall og denne nådens utvelgelse. 2. Tim. 2:13. Også her visste Gud hva vi så absolutt trenger: For feilende og syndige mennesker blir det jo et livsspørsmål om å få eie Guds forsikring om at hans kjærlighet og nåde ikke forandres. Jak. 1:17.

Derfor gav han oss dåpen for at vi på frelsens og paktens grunnlag skulle få eie en god samvittighet med Gud. Og derfor er dåpen som en har sagt; *Faderens kjærlighetskyss som han trykker på sin hjemkomne sønns kinn, og ringen som han setter på hans finger til et vitnesbyrd om at han er elsket og hører hjemme i faderhuset*. I dette perspektiv blir det frelseshøytid over dåpsmøtene.

NYE ABONNENTER?

Er du fornøyd med bladet du leser? Får du hjelp for ditt gudsliv? Ønsker du at også andre skal få lese; barn, foreldre, slekt, nabover, venner osv?

I så fall, send oss navn og adresse! På Hjemveg blir sendt gratis til alle navn som kommer oss i hende. Du finner navn og adresse til oss på side 2.

Bibelhelg

06.11.09 – 08.11.09 i Vestfold

Fredag 6. november, Strandly:

- kl.1930 Bibeltime v/ Sven Berglund
Emne: "Frelesesvissitet"

Lørdag 7. november, Kvelde bedehus:

- Kl. 1000 Bibeltime v/ Øyvind Klavenæs
Emne: "Evigheten"
Kl. 1130 Temamøte v/ Hans Olav Tungesvik. Emne: "Ekte og grunnløs skyldfølelse"
Kl. 1300 Middag
Kl. 1430 Temamøte v/ Hans Olav Tungesvik. Emne: "Den gode samtalens"
Kl. 1600 Kaffi/saft og kaker
Kl. 1700 Bibeltime v/ Sven Berglund.
Emne: "Frelesesvissitet"

Søndag 8. november, Strandly:

- kl.1100 Bibeltime v/ Sven Berglund.
Emne: "Frelesesvissitet"

Oppbyggelige sangkrefter deltar på alle møtene.

Talere:

Emissær Sven Berglund, lærer Øyvind Klavenæs og psykiater Hans Olav Tungesvik

Leder:

Håvar Fjære

*Velkommen til oppbyggelige
og klargjørende dager!*

Overnatting: Dersom det er behov for overnatting m/frokost, kan henvendelse gjøres til Gavelstad pensjonat; tlf.: 33 15 59 59. Avtale og betaling gjøres da direkte med Gavelstad. Kjøreavstand Kvelde bedehus – Gavelstad 20 km.

Ved ønske om privat overnatting kan man henvende seg til Håvar Fjære;
tlf.: 901 95 618.

Pris: For de over 20 år: kr. 200,-
For alle under 20 år: gratis.

NB: Alle som skal ha middag på lørdag, må melde seg på innen 4. november!

Påmelding og info:

Håvar Fjære,
Åsrumbn.447, 3220 Sandefjord.
E-post: hafja@online.no
Tlf.: 901 95 618 / 33 11 08 31

www.misjonslaget.no

Sangforfatteren Anders Nilsson

av Ragnvald Lende.

Stykket er hentet fra en tale holdt på sommerbibelskolen på Bygland 2009.

Bønn: Vi ber deg kjære Gud og Frelsar, at Den Heilage Ande må vera tilstede i denne timen óg.

Før eg byrjar prøva og seja noko om sangdiktaren, tonesetjaren, sangaren og emmisären Anders Nilsson, vil eg lesa i Jesu navn Hebr. 13:7. *Kom i hu deres veiledere, de som har talt Guds ord til dere! Legg merke til den utgang deres livsferd fikk, og følg etter dem i deres tro.*

Anders Nilsson var født i Skåne i Sverige i 1849, og døydde 22. oktober 1912. Heimen han vaks opp i var fattig. Ingen av foreldra frykta Gud. Han hadde ei ulukkelig barne- og ungdomstid. Etter konfirmasjonen kom han ut i teneste hjå framande mennesker. Han fekk lita løn og dårlig mat. Det endte med at han rymde både frå heimen og tenesta.

Nokon slektninger hjelpte han så han kom over til Amerika. Det vart ikkje noko lykkeiland for Anders Nilsson materielt sett. Men han fann noko som var betre enn jordisk rikdom. Han fann ein skatt som gjorde han rik for evigheten. Etter han vart omvend, kjende han seg kalla til å gå med vitnesbyrdet om sin Frelsar. Han byrja studera til prest.

Etter ei tid i Amerika braut han av studiene og reiste til heimlandet. I Lund ved Stockholm studerte han vidare. Anders Nilsson skulle verta prest. Han fekk navnet "studerande

Nilsson" ("Anders Nilsson vart galen").

Det fortelles at i slutten av 1860-åra kom det ein gjennomgripande vekkelse der Anders Nilsson var. Han byrja å gå på desse møta, men hans nærmeste likte det lite. Skomakaren, skreddaren og andre vanlige folk byrja å vitne om Gud. Det var så uvanlig at folk trudde at no var det verdens ende. Ein bonde ikkje langt frå der Anders Nilsson budde, var ikkje berre vakt; han sa han var Guds barn og hadde fred med Gud.

Anders Nilsson kom oftare og oftare på desse møta. Han byrja og sjå sine mange og store synder. Han kunne gråta over si synd både natt og dag. Anders Nilsson gjekk store deler av 4 - 5 netter og vred seg i hendene i angst for si synd. Til sist vart doktoren budsendt. Doktoren svor over vekkelsen og lesarane, som for i bygda og forvilla folk, og gjorde ungdomane galne. Det var ei lærerinne i nabologatet som var blant lesarane. Ho sa det var ikkje galskap, det var syndenød.

Doktoren var av den meining at Anders Nilsson måtte tvangssendast til "dårehuset", og så skjedde. Doktorane konkluderte med at den galskap som ramte Anders Nilsson, gjekk stort sett aldri over, men vart berre verre og verre.

Anders Nilsson var svært nedbruten ved å koma på "dårehuset". Han tenkte at han var forlatt av både Gud og mennesker. Det

gjekk ikkje så lang tid så fann Gud sitt forvilla får, og opna augene hans for det som står i Joh. 6:37. *Den som kjem til meg vil eg så visst ikkje kasta ut.*

Om far og mor hadde lukka døra for han, så var det ei dør som stod vidåpen. Og Anders Nilsson forstod no at han hadde bedt Gud om å opna ei dør som ikkje var stengd. Han såg at han hadde søkt fred i sitt eige hjarta, og ikkje hjå han som er vår fred. Alle hans mange synder var han forlatt for Jesu skyld.

Han såg no at han som av folk og doktoren var halden for galen, var Guds barn. Han tala med lækjaren på ”dårehuset” om at no hadde han fred med Gud, og var hans barn på grunn av uforskyldt nåde. Dette tok lækjaren som eit bevis på at no var galskapen fullstendig. Han var ei tid på ”dårehuset”, men kom seg sidan ut ved å ryma.

I 1876, 27 år gammel, vart Anders Nilsson kalt til predikant. Han reiste med Ordet og sangen i 30 år. I Sverige, Danmark og Norge. I Norge vart han kalla Svenske-Nilsson. Anders Nilsson evna å samtale med folk på tomannshånd. Ein dag sat han på ein benk i ein park i Lund. Det kom ein ungdom og sette seg på motsatt side av han. Så vende Anders Nilsson seg mot ham og sa: ”Det er jo du, min unge ven, som har fått ein stor arv.” ”Eg nei, eg har ikkje fått noko arv.” ”Er ikkje ein rik bror til deg død, og har ikkje du arva han?” ”Du tek heilt feil, eg har ikkje fått noko arv.” ”Nei, det er ikkje noko mistak. Herren Jesus er jo din bror. Han er død. Du er hans arving og har arva syndenes forlatelse, barnerett hjå

Gud og evig liv. Min unge ven, forspill ikkje den arven.”

På preikereiser såg han alltid muligheter og tala med dei unge i heimane der han budde, og han gjekk ofte inn på gute-romma. Ein dag var det ein skysskar som ikkje ville ha nokon samtale med Anders Nilsson. Han song den eine verdslege visa etter den andre. Til slutt song han ei vanlig svensk vise. Etterpå sa Anders Nilsson: Eg kan også ei visa på den melodien. Så song han:

Det er fullkommen, alt er nu vel. Kristus er lovens ende.

Han har frikjøpt kvar menneskesjel, fra syndens løn og elende.

*Det loven krevde, han har jo fått. Strafen for syndene har du utstått
i han som med offeret inngått, i selve helligdommen.*

Etter at Anders Nilsson hadde songe den nydikta song, sa han: ”No, min lille ven, kva tykte du om den visa?” Med nokon ord om at just no banka den Herre Jesus nettopp på din hjartedør, og nokon ord om å ikkje høyra nådekallet til frelse, tok Anders Nilsson avskjed med skysskaren.

Anders Nilsson fekk kritikk for sin forkynnelse. Ein bonde i Norge sa: ”Du må tala meir formaning.” ”Det er nettopp det eg har tenkt å gjera. Du veit at eit stykke frå der du bur bur det ei gamal fattig kvinne. Spenn no hesten for kjerra og køyrt med ved, litt mjøl, ein bit flesk, smør og nokon andre matvarer. Eg skal vera med dit og sjå at kvinnen får hjelp.” Det var ikke

akkurat på den måten bonden hadde tenkt Svenske-Nilsson skulle preike formaning, men han tok imot formaninga og hjelpte kvinnen.

Anders Nilsson møtte ein ung predikant og sa til han: "Les Rosenius. Nokon seier han er einsidig, men hallar han til noko side, kantrar han han på Kristus, og det er ikkje så farlig."

Gjennom songane og talene talar Anders Nilsson etter sin død. Det er i Sverige og Danmark over 60 songar av han. Den songboka som vi brukar mest i bedehusa i Norge har tre. Dei står som nummer 216, 236 og 352. Songane hans seier mykje med få strofer. Den har ofte trøyst til Herrens elendige. Eit par eksempel på svensk:

*-Var går du? Vart går du? Vem leder og
styrer din veg?*

*Var har du, vad har du din skatt og ditt
hjerta?*

*O, stanna for frågan, min ven.
Det kommer - det kommer igjen.*

Var er du? Vart går du?

O sedan, hur sluttar din veg.

...

*-Om du är usel, och död och kall,
så är du friköpt i alla fall.
Din synd i blodet avtvagen är,
om också du uppå bördan bär.
Till barn du valdes av evighet,
Guds barn du är, o, glöm ej det,
Guds kära barn om du kommit nära,
men sorgebarn om du borta är.*

*Gud väger aldrig din arma tro,
en bättre grund finns för frid och ro:
Den grund som lades i Jesu blod
då han så huld och av hjärtat god
tog på sig hela vår syndamängd
och ibland rövare blev hängd.
Se, denna grund det var ej din tro,
men tror du det, får du samvetsro.*

Anders Nilsson har så langt som ein veit skreve bok på cirka 100 sider, som bær tittelen: *Vitnesbyrd om Guds nåd mot "de elenda"*. Eit par setninger ifra boka: *Det kjæraste Gud har på jorden er det falne mennesket. Mennesket har Gud alltid tenkt på med ømhet og kjærleik - tålmot og nåde.*

Den 21. oktober 1912 preika Anders Nilsson i sin heimbygd over Esaias 53. 22. oktober sat han i stova si i heimen. Og mens kona var ute på kjøkkenet, og kom inn i stova, hadde Anders Nilsson slokna. På gravsteinen som vener av han har reist står det følgende: Upprettelsen er større enn fallet. Gud skje pris.

Anders Nilssons songer er enkle, vekkande og evangeliske, men har også ein undertone; Frykten for å bedrøva Den Heilage Ande og for å bli tilbake når Herren kommer att. Dei har vorte bruka i over 100 år, og kommer til å verta songe så lenge Den Heilage Ande overbeviser mennesker om deres fortaptheit og at mennesket er frelst ved det blod som rann på Golgata.

Sang gjennom tidene....

av Inger Lise Mangelrød

Vadhelst här i världen bedrövar min själ,
med Jesus och ordet det alltid blir väl.
Och om jag ej känner min lycka alltid,
i trone på ordet jag dock haver frid.
*Ack, saliga ro
på Jesus få tro
och hava Guds ord i sitt bo!*

När synden förskräcker och ängslar min
själ,
jag tröstar på ordet och Jesus likväl.
Min synd är mot Jesus som gnista mot hav,
den stocknar, försvinner i djupaste grav.
*Ack, saliga ro
på Jesus få tro
och hava Guds ord i sitt bo!*

När frestelsens stormar för mäktiga bli,
visst fäller jag modet, men håller dock i:
Du, Gud, är min fulla rättfärdighet än,
min seger, min starkhet! Jag säger igen:
*Ack, saliga ro
på Jesus få tro
och hava Guds ord i sitt bo!*

När livet blir mörkt, jag blir ängslig och
svag,
jag skyndar till ordet, och där blir det dag.
Syns andra mig rika och jag dem ej lik,
jag skådar i ordet, och där är jag rik.
*Ack, saliga ro
på Jesus få tro
och hava Guds ord i sitt bo!*

Agatha Rosenius 1847

Vi skal følge vekkelsesvinden som gikk over flere kontineneter på 1800 - tallet. I forrige nummer lyttet vi til sangen fra engelske arbeidere og fra amerikanske nybyggere, som var grep av Wesleybrødrenes forkynnelse i ord og toner. Denne gangen lyder det en tone fra nabolandet vårt, Sverige. Carl Olof Rosenius ble redskapet Gud fikk bruke til en gjennomgripende vekkelse, i de nordiske landene utover siste halvdel av 1800tallet. Den satte varige spor og ble til stor velsignelse. Rosenius ble ingen gammel mann, men årene hans var fylt med brennede iver og utrettelig virke for at evangeliets frigjørende budskap måtte nå flest mulig.

Rosenius var velsignet med en god "medhjelp som var hans like". I hjemmet deres var det Agatha som hadde en god og kjærlig hand om smått og stort. Det fortelles at da Rosenius som ung var på besøk i hjembygden hennes og hørte navnet hennes nevnt, fikk han en følelse av at hun skulle bli hans kone. Han fikk ordnet det slik at de brevvekslet en tid, og etter et par år dristet han seg til å sende et frierbrev. Svaret ble ja, men veien videre fram skulle ikke bli helt enkel for de to. Agatha var blitt omvendt som ung, men ingen andre i familien var kristne. Foreldrene hennes satte seg sterkt imot at hun skulle gifte seg med Rosenius, og først etter to år fikk hun deres samtykke.

De giftet seg den 2. august 1843 i Umeå, og skulle få 25 år sammen. Sju barn ble født inn i deres hjem. Bare fire av dem levde opp. Sorgen var en kjent gjest i hjemmet.

Jeg prøver å tenke meg Agathas hverdag. Hun var sikkert mye alene med barna og hadde bekymringene for helse og stell. Mannen hennes sto i vekkelse og rikt åndelig arbeid. Men også uro og spenning fulgte med. Dette måtte vel prege atmosfæren også i hjemmet. Det sies om henne at hun

var huslig, og at deres hjem var et tilfluktsted for troende venner. En bekjent av familien ga uttrykk for at tiden gikk fort under oppbyggelige samtaler med Agatha.

Hennes indre liv med Jesus fant uttrykk i flere dikt og sanger. Noen av dem kom på trykk i "Pietisten", bladet Rosenius ga ut gjennom alle sine virkeår.

I vår sang her kan jeg fornemme gleden hun eide ved å *hava Guds ord i sitt bo* gjennom alle skiftende tider og forhold. Det er det viktigste vi kan fylle hjemmet med, nå som dengang.

Lina Sandell var en av hennes nære venner. Da Agatha fikk hjemlov knapt seksti år gammel, skrev Lina et langt dikt til begravelsesdagen. Jeg tar med en strofe av det til slutt:

*Och Jesus var när med sin himmelska frid,
och ljus blev ock dödsskuggans dal.
han stadsfäst sitt ord, vår Förbarmare blid,
Att vilken som gömmer hans tal,
skall gå ifrån döden till livet.*

Salomos Høysang

*Olaf Klavenæs, Sandefjord, tar for seg deler av Salomos Høysang.
Følg med i Bibelen og les deg glad!*

Den store Høys. 2: 1-2: *Jeg er Sarons blomst, dalenes lilje. Som en lilje blandt torner, slik er min kjæreste blandt de unge kvinnene.*

Det er en mektig bekjennelse som bruden kommer med her: *Jeg er Sarons blomst, dalenes lilje.* Hva er det som er så stort i denne bekjennelse? Jo, det er det samme som da Luther sa: Jeg er Kristus. Når en får se at Jesus har tatt min plass, for at jeg skulle få hans plass, så kan en si dette. Og det underlige er at brudgommen bekrefter brudens ord, for han sier: *Som en lilje blandt torner, slik er min kjæreste blandt de unge kvinner.* Hvem er det som sier: *Jeg er Sarons blomst, dalenes lilje?* Jo, det er en synder som har fått nåde hos Gud. La oss bli i dette bildet og se hva Bibelen sier om liljen.

Jes. 35: 1-2: *Ørkenen og det tørre land skal glede seg, og den øde mark skal juble og blomstre som en lilje. Den skal blom-*

stre og juble, ja juble og synge med fryd: Libanons herlighet er gitt den, Karmels og Sarons prakt, de skal se Herrens herlighet, vår Guds prakt. Og Jesus sier selv om liljen i Luk. 12: 27: *Gi akt på liljene, hvordan de vokser. De arbeider ikke, de spinner ikke. Men jeg sier dere: Selv ikke Salomo i all sin herlighet var kledd som en av dem.* Liljen er et bilde på den største ynde og deilighet. Der de vokser i dalen er de ikke store i sine egne øyne. I dalen er det fruktbart, og de vokser i sin prakt.

Mennesket, slik det er av naturen, kan ikke bære god frukt. Nei, det er etter naturen død i synder og overtredelser. Jesus sier i Luk. 6: 44: *For hvert tre kjennes på sin egen frukt. En sanker jo ikke fiken av tistler, heller ikke plukker en druer av tornebusker.* Torner er bilde på forbannelse. Jorden ble forbannet for Adams falls skyld. 1. Mos. 3: 17-18: *Og til Adam sa han: Fordi du lød din hustrus røst, og åt av det treet*

som jeg forbød deg å ete av, skal jorden være forbannet for din skyld. Med møyen skal du nære deg av den alle dine levedager. Torner og tistler skal den bære for deg, og du skal ete av markens vekster.

Når vi leser dette og tenker på hva det står om vår Frelser i Gal. 3: 13-14: *Kristus kjøpte oss fri fra lovens forbannelse, ved at han ble en forbannelse for oss. For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre. Dette skjedde for at Abrahams velsignelse skulle komme over hedningene i Kristus Jesus, for at vi ved troen skulle få Ånden som det var gitt løfte om.*

Bruden: Jeg er Sarons blomst, dalenes lilje. Brudgommen: Som en lilje blant tornet slik er min kjæreste. Ja liljen har da virkelig grunn til å glede seg og fryde seg i Herren. Og han sier selv hos sin kjærlighets profet i Hos. 14: 6.8-9: Jeg vil være som dogg for Israel. Han skal blomstre som en lilje, og han skal slå røtter som skogen på Libanon. De som sitter i hans skygge, skal igjen dyrke korn og blomstre som vintreet. Minnet om ham skal være som Libanons vin. Efra`im! Hva har jeg mer med avguder å gjøre? Jeg vil bønnhøre ham og se til ham. Jeg er som en grønn sypress, din frukt kommer fra meg. Og Jesus sier selv: Jeg er vintreet, dere er grenene. Den som blir i meg, og jeg i ham, han bærer mye frukt. For uten meg kan dere intet gjøre.

Vi ser hvordan det understrekkes: Det er Gud som virker alt i alle. Gud vil selv sørge for sin brud, og føre henne gjennom en verden full av torner som gjør bruden så sår mange ganger. For tornene de stikker, men bruden holder fast i Ordet. Han er trofast som har gitt henne de mange løfter i bibelen. 2. Pet. 1: 3-4: *Etter som hans guddommelige makt har gitt oss alt som tjener til liv og guds frykt, ved kunnskapen om ham som har kalt oss ved sin egen herlighet og kraft, og gjennom dette har gitt oss de største og mest dyrebare løfter, for at dere*

ved dem skulle få del i guddommelig natur, etter at dere har flyktet bort fra fordervelsen i verden som kommer av lysten. Fil. 1: 6. Og jeg er fullt viss på dette at han som begynte en god gjerning i dere, vil fullføre den inntil Jesu Kristi dag.

Og Paulus skriver til Timoteus i 2. Tim. 3: 16: *Hele Skriften er inspirert av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning, til oppunktelse i rettferdighet. Og her er også Høysangen med, den hører med til den hele skrift! Paulus skriver videre til Timoteus i 2. Tim. 4: 2: Forkynn Ordet! Vær rede i tide og utide. Overbevis, irettesett og trøst, med all tålmodighet og lære. Gjør dette Timoteus, for jeg har stridd den gode strid, fullendt løpet, bevart troen. Så ligger nå rettferdighetens krans rede for meg, den som Herren, den rettferdige dommer skal gi meg på den dag, ja ikke bare meg, men alle som har elsket hans komme.*

Av nåde alt jeg får hos Gud fra først til sist, av nåde leges mine sår av legen Jesus Krist.

Nådefulle Gud, synd du sletter ut, Jesus tok all synd som sin, og derfor også min.

Av nåde ble mitt navn ført inn i livets bok, av nåde fikk jeg se Guds Lam som syndebyrden tok.

*Av nåde går den vei som hjem til Himlen bær,
av nåde Gud vil krone meg når jeg hans åsyn ser.*

Jeg ennå har en bønn: Gi, nåderike Gud, at mer jeg ligner må din Sønn, som festet meg til brud!

Sangboken nr 235

Returadresse:

På Hjemveg
Postboks 51
3246 Sandefjord

**Jesus Kristus er vår
eneste mellommann mellom
Gud og menneskene.
Han er vår yppersteprest, profet
og konge, i en dobbelt stand;
fornedrelsens og opphøyelsens.**

Øed Korssets fot